

LEPI STRIČEK

BEL-AMI

Francoski spisal — GUY DE MAUPASSANT
Prevel — OTON ŽUPANČIČ

(Nadaljevanje)

Se se je obotavljal. Ona pa ga je silila: "Premisli no, da ti jih posodi pravzaprav Walter, tistih deset tisoč frankov, in da si mu storil usluge, ki so mnogo več vredne."

"Dobro, pa naj bo!" je dejal. Torej deliva na pol in na pol. Ako izgubimo, ti vrnem deset tisoč frankov."

Bila je tako srečna, da je vstala, ga prišla z obema rokama za glavo in ga začela slastno poljubljati.

Od konca se ni branil, potem pa, ko se je osrčila, ga prižemala k sebi in ga hotela zadušiti z vročimi objemi, je pomislil, da pride kmalu ona, da bi se zamutil, ako se uda slabosti, in da bi pustil stari ljubici v naročju tisti ogenj, ki je boljše, če ga prihrani za mlado.

In narahlo jo je porinil od sebe: "Daj no, bodi pametna," je dejal.

Pogledala ga je z obupanimi očmi: "O, Georges, niti poljubljati te ne smem več."

Odgovoril je: "Ne, danes ne. Malo me glava boli, in to mi škoduje."

Tedaj mu je vsa krotka sedla med kolena in je vprašala: "Ali hočeš priti jutri k nam na obed? Ne veš, kako bi mi ustregel."

Pomisljal se je, vendar se ni upal odreči.

"Seveda, prav rad."

"Hvala ti, srček moj."

Nalahno je drsala z licem mlademu možu po prsih, z laskavo, enakomerno k r e t n o, in eden njenih dolgih črnih las se je ujel na telovniku. Ko je to zapazila, ji je prešinila nespametna misel: "Moj mož, ena tistih bahjeverskih misli, v katerih je čisto ves zenski razum. Prav narahlo je začela ovijati ta las okoli gumb. Potem je pripela na naslednji gumb drugi las, in na spod-

nje ga še enega. Na vsak gumb je privezala po enega.

Ko se dvigne, jih ji izpuli. Zabolelo jo bo, kako bo srečna. In s seboj odnese nekaj njenega, ne da bi vedel, odnese s seboj pramen njenih las, katerih je ni nikoli prosil. Navezala ga je nase, s tajno, nevidno vezjo. Talisman mu je dala. Nehote bo moral nanjo misliti, o nji sanjati, in že jutri jo bo malo bolj ljubil.

N e n a d o m a je spregovoril: "Sedaj moram od tebe, zakaj v zbornici me pričakujejo za konec seje. Danes ne smem izostati."

Vzdihnila je: "Oh, že sedaj!" —Potem pa udano: "Pojdi, dragi moj, a jutri pridi na obed."

In naglema se je odmaknila od njega. Nakratko in ostro jo je zasklelo na glavi, kakor bi se bila zbodla s šivankami. Srce ji je utripalo; zadovoljna je bila, da je trpela od njega.

"Zbogom!" je dejala.

Z usmiljenim nasmehom jo je objel in jo hladno poljubil na oči.

Ona pa, ki jo je ta objem razburil, je zamrmrala še enkrat: "Ze?" —In s prosečim očesom je namignila proti sobi, v katero so bila vrata odprta.

Odrinil jo je od sebe, pa naglo, kakor da se mu zelo mudi: "Moram iti, kesam bom."

Ponudila mu je ustnice, ki se jih je komaj doteknil, dal ji je še dežnik, ki ga je pozabila in je povzel: "Ala, ala, podvizajva se, tretja ura je že minila."

Stopila je pred njim iz sobe; ponovila je: "Jutri ob sedmih."

Odgovoril je: "Jutri ob sedmih."

Ločila sta se. Ona je zavila na desno, on na levo.

Du Roy je šel do vnanjega bulvarja. Potem se je počasi vračal po bulvarju Malesherbes. Mimo pekarine grede je zagledal glaseranega kostanja v čaši in si je mislil: "Funt ga prinesem Klotildi." Kupil je zavitek tega

precukranega sadeža, ki je bila Klotilda kar nora nanj. Ob štirih je prišel domov in je čakal svoje mlade metrese.

Nekoliko zapoznala se je, ker je prišel njen mož za osem dni. Vprašala je: "Ali utegneš jutri k nam na dine? Zelo bi te bil vesel."

"Ne, jutri diniram pri šefu. Kar zakopani smo v politične in finančne posle."

Snela si je bila klobuk, sedaj si je slačila opleček, ki jo je preveč stiskal.

Pokazal ji je zavitek na kamnu: "Glaseranega kostanja sem ti prinesel."

Tlesnila je z rokami: "To je lepo! Kako si ljubezniv."

Vzela je zavitek, pokusila enega, in je izjavila: "Izvrsten je. Vem, da ne bom niti enega pustila."

Nato je pogledala Georges s polno veselostjo in je pristavila: "Torej daješ vsem mojim poželjenjem potuho?"

Počasi je jedla kostanj in pogledala vsak hip v zavitek, ali ga je še kaj notri.

Rekla je: "Čakaj, ti sedi v naslanjač in jaz ti počenem med kolena, pa bom hrustala svoje bonbone. To bo tako prijetno."

Nasmehnil se je, sedel in jo vzela med svoja razkročena stegna kakor je držal malo prej gospo Walterjevo.

Dvignila je glavo proti njemu in mu je dejala s polnimi ustmi: "Veš, srček, o tebi se mi je sanjalo. Sanjalo se mi je, da sva naredila veliko potovanje, jaz in ti, na kameli. Dve grbi je imela, in midva sva jahala vsak na eni grbi čez puščavo. S seboj sva imela z maslom namazanega kruha v papirju in vina v stekle-

nici, pa sva južnala na grbah sede. A za malo se mi je zdelo, da ne moreva delati nič drugega; bila sva predaleč vsaksebi, in jaz bi bila rada zlezla z svoje grbe."

Odgovoril je: "Tudi jaz bi rad z grbe zlezal..."

Smejal se je, njena zgodba ga je zabavala in napeljal jo je, da je govorila neumnosti, čebljala, pravila vse tiste otročje budalosti, ki jih brbrajo zaljubljeni. Vsa ta razustnost, ki se mu je zdela v ustih gospe de Marelle ljubka, bi ga bila pri gospe Walterjevi iz kože spravila.

Tudi Klotilda ga je klicala: "Srček moj, mali moj, muček maj." Te besede so mu zvenele sladko, so ga božale. Ko jih je govorila malo prej ona, so ga dražile in se mu gabile. Zakaj besedam ljubezni, od vekomaj do vekomaj enakim, dajo okus ustnice, iz katerih prihajajo.

A ves čas, ko se je veselil njenih burk, je mislil na 60 tisoč frankov, ki jih bo dobil in nedomoma je ustavil njeno blebetanje: dvakrat jo je nalahno udaril s prstom po glavi.

"Poslušaj, muca. Nekaj ti imam naročiti za tvojega moža. Povej mu, da sem jaz rekel, naj nakupi jutri za deset tisoč frankov maroškega posojila, ki je po 72 frankov; in jaz mu obljubim, da dobi, predno preteko trije meseci, 60 do 80 tisoč frankov. A zabiči mu, naj o tem molči kot grob. Povej mu, da sem rekel, da je ekspedicijska v Tanger že sklenjena in da prevzame jam-in midva sva jahala vsak na eni grbi čez puščavo. S seboj sva imela z maslom namazanega kruha v papirju in vina v stekle-

Resno ga je poslušala. Zamrmrala je:

"Hvala ti. Še nocoj povem svojemu možu. Nanj se lahko zanesem; ne pihne niti besede. Vreden je zaupanja, le brez skrbi."

A pojedla je bila ves kostanj. Zmečkala je zavitek in ga je vrgla v kamin. Potem je rekla: "Pojdiva v posteljo."

Niti vstala ni in je začela odpenjati Georgesu telovnik.

Kar hipoma preneha, potegne z dvema prstoma dolg las, ki se je ujel v gumbnici, ter se zasmeje: "Lej no, Madelenin las si

prinesel s seboj. To je pa res zvest mož!"

Potem se je zresnila in je dolgo opazovala na svoji dlani komaj vidno nitko, ki jo je našla, in je zamrmrala: "Ni Madeleinin, teman je."

Nasmehnil se je: "Prejkone je sobaričin."

Ali ona je pregledovala telovnik pozorno kakor policist in je potegnila še en las, ki je bil ovit okrog gumba; potem je našla še tretjega; pobledela je, in nekoliko drhteča je vzkliznila: "O, bil

si z žensko skupaj, ki ti je omotala vse gube z lasmi."

Začudil se je in je zajecjal: "Ni res. Ali si neumna?"

Naenkrat se domisli; razumel je, najprej se je malo zmedel, potem je nasmehoma tajil, pravzaprav ne posebno hud, ker ona slutiti, da ima pri ženskah srečo.

Še vedno je iskala in vsak hip je našla las; z naglo kretnjo jih je odvijala in metala na preprogo.

(Dalje prihodnjik)

Blind Gives Blood

With his "seeing eye" dog, "Duchess," supervising the proceedings, blind John Ulrich, of Washington, makes his 10th blood donation at the Red Cross blood donor center in Washington, D. C.

NEKEGA DNE BO PLEZAL NA DROGE zopet na Elm cesti

Nekega dne bodo Ohio Bell telefonski moški in ženske, ki so zdaj v vojni službi, zopet nazaj s svojo družbo, nudeč svoje zmožnosti na raznih krajih v organizaciji, nekateri pri svojih starih delih, drugi v novih pozicijah. Mi jih bomo veselo pozdravili.

Od več kot 1800 Ohio Bell uslužbencev v oboroženi sili, jih je 700 v signalnem koru, vršeč komunikacijska dela, ki so se jih izučili pri kompaniji v mirnem času. Njih izurjenost in pogum šteje v ameriški najdljivosti, kjer največ pomeni. In kadar bodo ti in milijoni njih tovarišev doprinesli zmago, bodo potrebni, da bodo pomagali graditi civilne telefonske linije, za katere so napravili načrte naši inženirji.

Mi razumemo, da je naša prva dolžnost pomagati dobiti vojno. Toda ko poneha streljanje, bomo dali postrežbo onim tisočim v našem teritoriju, ki je zdaj ne morejo dobiti radi pomanjkanja vojne opreme in delovne sile. To bo ogromno delo privedi postrežbo nazaj na mirni standard in naši G. I. Joes in Janes bodo potrebni, da pomagajo to izvršiti.

Buy More War Bonds for Victory!

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

NE ODLAŠAJTE z ureditvijo vašega DOHODNINSKEGA DAVKA INCOME TAX

Vsem, ki so podvrženi dohodninskemu davku, se prijazno svetuje, da zadevo istega uredijo, kakor hitro dobijo od svojega delodajalca listek (Form W 2), ki izkazuje zaslužek preteklega leta in v tovarni pridržani davek.

Dotični, ki imajo tudi dohodke od svojih posestev in najemnin, je potrebno, da take dohodke vključijo k zaslužku, to je, nato ko so stroški za vzdrževanje posestev pravilno odbiti.

Firma AUGUST KOLLANDER ima v vseh zadevah, ki se tičejo dohodninskega davka, več letne izkušnje, se vam za to delo, ki bode pravilno in točno urejeno, toplo priporoča.

Pridite čim prej, kajti kadar je dovolj časa, se vsaki malenkosti lahko posveti več pozornosti, proti koncu je pa navadno naval in je težko vsem tako točno postreči kot bi se želelo. Čas za ureditev davka je do 15. marca. Torej za točno in pravilno ureditev vašega dohodninskega davka se čim prej obrnite na:

August Kollander

v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju,
6419 St. Clair Ave. Telefon: HENDERSON 4148

Zaljubljeni ostali:

MARY BENDA, soproga;
S.F. 2/C FRANK in JOHN, sinova;
ANN ROPOS, hči.

Cleveland, O., 8. feb. 1945.

PLESNO VESELICO

priredi

DRUŠTVO "LOŠKA DOLINA"
v soboto, dne 10. februarja 1945

v Slov. domu na Holmes Ave.
IGRA PETE SRNICK ORKESTER
VSTOPNINA 50c

